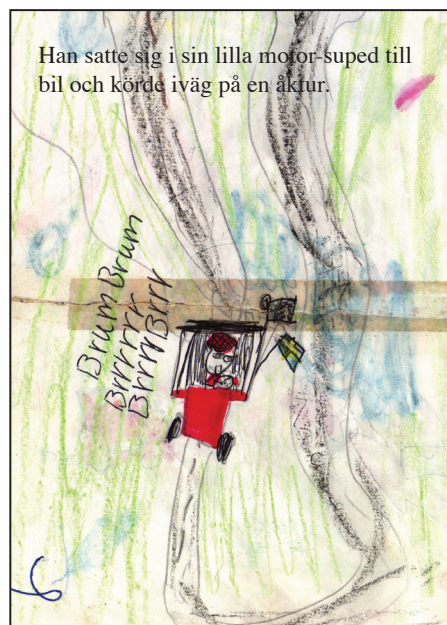

Den här berättelsen utspelar sig för länge sen, då Calsån ännu inte kände sin vän Joel eller hade sin koja i trädet. Det var morgon och Calsån steg sömnig upp från sin underjordiska koja.

Han satte sig i sin lilla motor-supad till bil och körde iväg på en åktur.

Vid ett hus stod en pojke och spelade tennis mot husväggen. Han såg ensam ut. Calsån stannade. -Hej Joel, sa han. Eftersom Calsån är vetare så vet han ju allt i hela världen, till och med vad den här poiken hette.

Calsån hade lite utklädnings-saker med sig i bilen. Joel fick låna en långhårig peruk. När Joel tittade bort passade Calsån på att överraska med ett par...

JÄTTESTORA
öron av plast.
Joel blev så
förvånad att
han tappade
både peruken
och byxorna!

Nu ska jag skrämma honom på riktigt, tänkte Calsån och klädde på sig indian-kläder.

När Joel fick se den otäcka indianen blev han så rädd att han sprang in till sin mamma.

Det var väldigt stökigt i Joels hus. Calsån tänkte, att om han hjälpte till att städa där inne, så kanske Joel skulle bli glad igen. Först tog han disken. Joels mamma tyckte att Calsån var jätteduktig.

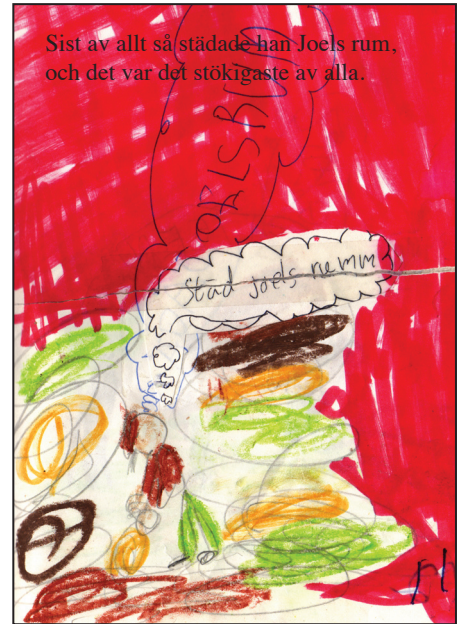
Sedan gjorde han rent spisen. -Ännu duktigare, tyckte mamman.

Calsån sopade hela huset, samtidigt som han visslade sin melodi "Här kommer Calsån, han är glad".

Sist av allt så städade han Joels rum, och det var det stökigaste av alla.

Äntligen så är det städad, sa Calsån och pustade ut.

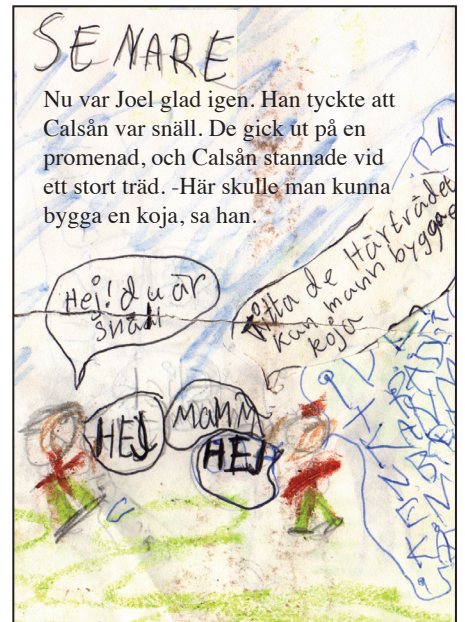

Då kom Joels mamma och bjöd på glass. Calsån ville inte ha glass, för det var för småbarn. Han ville lyssna på rock och röka cigaretter. Det tyckte han var mycket tuffare.

SENARE

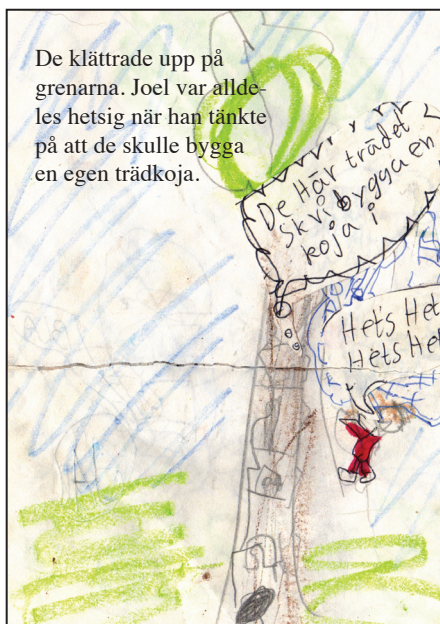
Nu var Joel glad igen. Han tyckte att Calsån var snäll. De gick ut på en promenad, och Calsån stannade vid ett stort träd. -Här skulle man kunna bygga en koja, sa han.

Calsån visade trädet för Joel som tyckte att det var en jättebra idé. -Ja! utbrast han.

De klättrade upp på grenarna. Joel var alldeles hetsig när han tänkte på att de skulle bygga en egen trädkoja.

Hur kojans i trädet blev får ni läsa om en annan gång. -Blä! skriker Calsån, och då är den här berättelsen slut.

